

Երբ թիվ կարճատև զբոլոթեան և արքայապետին հարգիւններ համարեն, Այսբանը որ զգնիր ձեռք բերել, ալ ինչպէս խեղճ սուլթանը ա՛ն ու վարի չննթարկուի: Ի՞նչ պէս և ի՞նչ սթամոլ հանգարտոն ննջլու ու ճաշելու իրաւական ստորանական ի վեր, զը յառաջանալ թիթակիցը, յայսպիսի տաքաճախու թիւններ կային. սակայն, որքան տոնիք եւ հեռու և բաժա՞նք զը դրօժէին, սուլթան երկուզի պատճառ չուներ, թայց հիմա... Ամեն հաջգա՞մ որ երեսակայութեան տառքը բերն տալթանի հառաւանակն հոգեւտանջութիւնները՝ Ֆըլեղ-Բեշշիկի փարթըմ փաւաքանիւնսն մէջ, հոգեւ զը զալարուն յմիջէն իսկ ամաթառա չորձութիւնը կուներնամ 100,000 արքանակից զոհեմ ժողով և վշտապար Ժիապետը խղճաւ...

